

A Fővárosi Bíróság mint másodfokú bíróság
57.Pf. .../2010/4.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Bíróság mint másodfokú bíróság a dr. Szigeti Sándor ügyvéd /. / által képviselt **felperes neve.** / felperesnek -

a Kovács, Gábor, Szomjasi ügyvédi Iroda /ügyintéző: dr. Kovács Judit Mária pártfogó ügyvéd /. / által képviselt **I.rendű alperes neve és címe.** / I. r. és a személyesen eljáró **II.rendű alperes neve/...** / II. r. alperes ellen-

kártérítés és egyéb iránt Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróság előtt indított perében az elsőfokú bíróság 2010. február 4. napján meghozott 4.P.../2008/27. számú ítélete ellen a felperes által 28. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta a következő

Í T É L E T E T :

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az I. rendű alperes pártfogó ügyvédjének másodfokú díját a felperes köteles viselni.

A másodfokú bíróság kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 120.000 azaz Egyszázhúszezer forint feljegyzett fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S :

Felperes keresetében az I. és II. r. alpereseket egyetemlegesen 2.000.000 Ft és annak 2006. november 4. napjától járó törvényes késedelmi kamatai megfizetésére kérte kötelezni, keresete jogalapjaként a Ptk. 313.§-át, a Ptk. 339.§ (1) bekezdését, illetve a Ptk. 361.§ (1) bekezdését jelölte meg. Előadta, hogy az I. r. alperes, mint eladó **Vevő1** vevővel 2006. november 3. napján adásvételi szerződést kötött az ott feltüntetett adatokkal rendelkező kishajóra. A felek a vételárat 2.000.000 Ft-ban határozták meg. Az I. r. alperes által felmutatott hajólevélben az I. r. alperes volt tulajdonosként feltüntetve, azonban az I. r. alperes szóban úgy nyilatkozott, hogy férje, a II. r. alperes is tulajdonos, ezért az I. r. alperes kérésére a szerződés 5. pontjában elővásárlási jogot ajánlottak fel a II. r. alperesnek a hajó felújításáért cserébe. A II. rendű alperes részéről a szerződés aláírása nem történt meg. A szerződés szerint a hajót a ... Takarékszövetkezet javára 7.000.000 Ft és járulékai kölcsön erejéig bejegyzett jelzálogjog valamint elidegenítési és terhelési tilalom terhelte.

Az I. és II. r. alperesek kötelezettséget vállaltak arra, hogy a kölcsöntartozás 2007. december 31-ig kifizetésre kerül annak érdekében, hogy a felperes tulajdonjoga bejegyezhető legyen. A jelzálogjog törlését követően **Vevő1** kérte tulajdonjoga átvezetését, azonban a Nemzeti Közlekedési Hatóság 2008. július 16. napján kelt levelében arról tájékoztatta **Vevő1**t, hogy a kishajó bejegyzett tulajdonosai **Tulajdonos1** és **Tulajdonos2**, az I. r. alperes pedig nem tulajdonosa a kishajónak.

Vevő1 ezért a 2006. november 3. napján kelt adásvételi szerződésben megjelölt vételárat – 2.000.000 Ft-ot és annak kamatait - igényli az alperesektől. Felperes előadta, hogy az adásvételi

szerződés aláírásának napján valóban nem került átadásra 2.000.000 Ft, mivel ezt az összeget **Vevő1** korábban kölcsönként, több részletben adta oda az I. r. alperesnek. Az I. r. alperes a kölcsönt visszafizetni nem tudta, annak ellentételezéseképpen ajánlotta fel a kishajó tulajdonjogát, a szerződésben feltüntetett vételár tulajdonképpen a korábbi kölcsönök összegével egyezett meg. Felperes előadta, hogy **Vevő1** a követelését a 2008. október 6. napján kelt engedményezési szerződéssel felperesre engedményezte.

Az I. r. alperes a kereset elutasítását kérte. Végleges ellenkérelmében nem vitatta, hogy az adásvételi szerződésen az aláírás tőle származik, azonban előadta, hogy az iratot a vevővel és a tanúkkal egyidejűleg soha nem írta alá. Tagadta, hogy a hajót el akarta volna adni, hivatkozott arra, hogy az 2002 óta nem az ő tulajdona és a szerződésben megjelölt 2.000.000 Ft vételárat sem vette át. Előadta, hogy korábban – 2005-től 2006. márciusig - valóban kapott kölcsönt **Vevő1**től 780.000 Ft összegben, azonban annak ellentételezéseként **Vevő1** hozzájutott az I. r. alperes tulajdonát képező ... tanyához, ezzel minden tartozás rendezve lett. A hajót nem ajánlotta fel és nem is adta el a kölcsön törlesztéseképpen. Viszontkeresetet terjesztett elő és kérte annak megállapítását, hogy a 2006. november 3-i keltű adásvételi szerződés jogszabályba ütközés miatt érvénytelen, semmis. Álláspontja szerint az eredeti állapot helyreállítására nincs lehetőség, mivel a szerződésben foglaltak nem valósultak meg.

A felperes a viszontkereset elutasítását kérte. hivatkozott arra, hogy az I. r. alperes a szerződést aláírta, annak pedig nincs jelentősége, hogy a II.r. alperes, mint vételi jog jogosultja, a szerződést nem írta alá.

A II. r. alperes ugyancsak kérte a kereset elutasítását. Előadta, hogy a felperes által csatolt 2006. november 3. napján kelt adásvételi szerződésről korábban tudomása nem volt, a szerződést nem látta. Pontosított nyilatkozata szerint a per tárgyát képező ... nevű vitorlás kishajó korábban az I. r. alperessel közös tulajdonát képezte 50-50% arányban, de később az I. r. alperes tulajdoni hányadát megvásárolta, így a hajó a kizárólagos tulajdona lett. Így a hajót 2008-ban jogszerűen értékesítette **Tulajdonos1** és **Tulajdonos2** részére.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperesnek a szerződésszegéssel okozott kártérítés iránti és a jogalap nélküli gazdagodás jogcímén előterjesztett kereseti kérelmeit elutasította. Megállapította, hogy a 2006. november 3. napján kelt, az I. r. alperes (I.rendű alperes neveeladó), a felperes (**Vevő1** vevő) és a II. r. alperes (II.rendű alperes neveelővásárlási jog jogosultja) közötti ...-10 lajstromszámú 40/50 m²-es ...i cirkáló típusú vitorlás kishajóra vonatkozó adásvételi szerződés érvénytelen. Rendelkezett arról, hogy az I. r. alperes kirendelt pártfogó ügyvédjének ügyvédi munkadíját felperes köteles megfizetni, ezt meghaladó költségeiket a peres felek maguk viselik. Rendelkezett arról, hogy a felperes illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt 120.000 Ft kereseti illetéket felperes köteles megfizetni az állam javára külön felhívásra.

Az ítélet indokolása hivatkozik a Ptk. 200.§ (1),(2) bekezdésére valamint a Ptk. 117.§ (1),(2) bekezdésére. Megállapította, hogy az I. r. alperes nem volt tulajdonosa illetve nem volt kizárólagos tulajdonosa 2006. november 3-án - a szerződés dátumaként megjelölt időpontban - a szerződésben feltüntetett vitorlás kishajónak. Ebből következően a felek között tulajdonjog átruházására irányuló szerződés érvényesen nem jöhetett létre.

Figyelemmel a Pp. 164.§ (1) bekezdésére és 206.§ (1) bekezdésére, a bíróság a lefolytatott bizonyítás alapján azt állapította meg, hogy a szerződés 3. pontjában foglaltak nem felelnek meg a valóságnak, a szerződés aláírásával egyidejűleg pénzmozgás nem történt, 2.000.000 Ft vételárat a vevő nem fizetett ki a szerződés szerinti eladónak, az I. r. alperesnek.

A keresetlevél 1. sz. mellékleteként becsatolt adásvételi szerződés a jogszabályi előírásoknak nem felelt meg. A II. r. alperes – II.rendű alperes neve– mint elővásárlási jog jogosultja került feltüntetésre a szerződésben, azonban a szerződést nem írta alá, előadása szerint a szerződésről tudomása nem volt.

A per tárgyát képező valótlan tartalmú adásvételi szerződés nem felel meg a 2000. évi XLII. tv. illetve a 198/2000.(XI.29.) Korm. rend. 44.§ (3) bekezdésében foglalt kritériumoknak sem, mely szerint az úszólétesítményekhez kapcsolódó tulajdonjog keletkezésére, módosulására vonatkozó bejegyzésnek közokirat vagy ügyvéd által ellenjegyzett magánokirat alapján van helye.

Mindezek alapján az I. r. alperes viszontkeresetének helyt adva megállapította, hogy a perbeli kishajóra vonatkozó adásvételi szerződést létre nem jött szerződésnek kell tekinteni, így az érvénytelenség jogkövetkezményei – az eredeti állapot helyreállítása nem alkalmazható.

A perben felperes sem a kártérítésre (Ptk. 339.§), sem a jogalap nélküli gazdagodásra alapított kereseti kérelmeinek jogalapját (Ptk. 361.§ (1) bek.) nem bizonyította, azt a becsatolt iratok tartalma és a tanúvallomások sem igazolják, ezért a keresetet elutasította. A per adatai azt támasztják alá, hogy a felperesi kft ügyvezetője egy másik társaság, a ... Kft. képviselőjeként eljárva nem a per tárgyát képező ... nevű vitorlášhajót, hanem az U... nevű vitorlášhajót vásárolta meg és ennek felújításával, értékesítésével bízta meg a II. r. alperest, de ez a körülmény nem tartozik a jelen jogvitára.

Az ítélet ellen a felperes fellebbezett. Kérte az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését, az I. és II. r. alperesek Ptk. 339.§ (1) bekezdése szerinti kártérítési felelősségének megállapítását vagy a Ptk. 361.§ (1) bekezdése szerinti marasztalását. Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta azokat a tanúvallomásokat, melyek alátámasztották, hogy a hajó vételára több, kisebb-nagyobb részletben és eltérő időpontokban az I. r. alperesnek átadott pénzösszeg formájában lett kifizetve. Az I. r. alperes az eredetileg kölcsönként nyújtott pénzösszegeket nem tudta visszafizetni, ezért előbb az ... ingatlanát, majd a perbeli kishajót ajánlotta fel ellentételezésként. Az I. r. alperes maga vitte be **Vevő1** részére a kishajó hajólevelének másolatát, melyben az I. r. alperes volt feltüntetve tulajdonosként. **Vevő1** kérésére **Személy neve** – egyeztetés után - véglegesítette a szerződés szövegét és a I. és II. r. alperesek házassága folytán fennálló vagyonszövésre tekintettel úgy döntöttek, hogy a II. r. alperest elővásárlásra való jogosultként tüntetik fel a szerződésben. A szerződést II. r. alperesnek aláírásra megküldte, azt a II. r. alperes válasz nélkül hagyta. Később **Vevő1 - Tanú** és **Személy neve** tanúvallomásaival igazoltan – birtokba is vette a hajót és megbízást adott a II. r. alperesnek a ... nevű hajó felújítására. **Személy nevének** a szerződés véglegesítésekor nem volt tudomása arról, hogy a szerződéshez ügyvédi ellenjegyzésre is szükség van. Az ellenjegyzés hiánya azonban a felek szerződéskötésre vonatkozó szándékát még nem teszi semmissé, az pótolható.

Az elsőfokú bíróság ítéletében iratellenesen azt állapította meg, hogy a hajónak az I. r. alperes nem volt a tulajdonosa, illetve nem az egyedüli tulajdonosa volt, ugyanis az adásvétel idején hatályos hajólevelél az ő nevét tüntette fel kizárólagos tulajdonosként. A tanúvallomások és az írásos dokumentumok egyértelműen bizonyítják, hogy az adásvétel a felek szándékának megfelelő módon létrejött, a vételár kifizetésre került és a vétel tárgyának birtokba vétele is megtörtént. Hivatkozott felperes arra, hogy az elsőfokú bíróság a peres felek meghallgatásakor egyoldalúan járt el. Sérelmezte, hogy nem adott lehetőséget **Személy neve** újabb meghallgatására, továbbá nem tulajdonított jelentőséget az I. r. alperes ellentmondásos nyilatkozatainak a szerződéssel illetve annak aláírásával valamint a **Vevő1**től kapott kölcsönökkel és azok ellentételezésével kapcsolatban. Az elsőfokú bíróság nem nyilatkozta meg az I. r. alperest a felperes által becsatolt kölcsönszerződésekről, a tartozáselismerő nyilatkozatról és a **Tanú** által vezetett tartozáslistáról sem.

Felperes hivatkozott arra, hogy az I. r. alperesnek átadott vételár abban az esetben is visszajár, amennyiben a bíróság a szerződés semmisségét állapítja meg, erre vonatkozó utalás azonban az elsőfokú ítéletben nem szerepel. Azt sem vizsgálta a bíróság, hogy miért nem tájékoztatta az I. és II. r. alperes **Vevő1**t a kishajó másodszeri értékesítéséről.

Mindezen túl az elsőfokú bíróság túlterjeszkedett a kereseti kérelmen, amikor megállapította, hogy **Vevő1** a ... Kft. képviselőjében eljárva vásárolta meg és egy másik hajó felújításával, értékesítésével bízta meg a II. r. alperest. Felperes hangsúlyozta, hogy az U... nevű hajót más adásvétel keretében vásárolta meg, csatolta a szerződést.

A perbeli hajó adásvétele és vételárának kifizetése bizonyítására került, ezzel szemben feltételezhető, hogy az alperesek oldalán az adásvétel a büntető törvénykönyvbe ütköző módon jött létre, mindezt az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe.

Az I. rendű alperesfellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyásáért indokai alapján állította, hogy a perbeli szerződés megkötésekor pénzmozgás nem volt, éppen a felperesi tank igazolja ezt a körülményt. A hajó vételére pedig nem került sor, hiszen erről nem is volt szó. A nem valós tartalmú szerződés alapján a felperesnek kártérítési igénye nem lehet.

A másodfokú bíróság teljes terjedelmében bírálta felül az elsőfokú bíróság ítéletét, mert annak - figyelemmel a Pp. 228. §. /4/ bekezdésére - nem volt fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett része.

A fellebbezés nem alapos.

A felperes keresetében, mint engedményes érvényesített igényt az I. és II. rendű alperesekkel szemben. Előrebocsátja azt a másodfokú bíróság, hogy a felperes által csatolt engedményezési nyilatkozat szerint csak az I. rendű alperessel szembeni 2.000.000 Ft és járulékai követelés került engedményezésre a felperesi cég részére, így a felperes keresetességi jogát a II. rendű alperessel szemben nem alapozza meg. A II. rendű alperessel szembeni kereset egyébként érdemben sem lett volna teljesíthető a következőkben kifejtendő okok miatt.

A felperes keresetét a 2006. november 3. napján kelt adásvételi szerződés alperesi megszegésére alapította. A szerződést tartalmazó okiratot a felperesi jogelőd és az I. rendű alperes írták alá, jöllehet a II. rendű alperest, mint elővásárlási jog jogosultját tüntették fel benne, a II. rendű alperes az okiratot az ügyletkötéskor nem írta alá, és a felperesi előadás szerint a későbbiekben sem tette ezt meg.

A szerződés tárgyát a ...-10. lajstromszámú hajó képezte. Az úszólétesítmények nyilvántartásáról speciális jogszabály - nevezetesen a 2000. évi XLII. tv. /a továbbiakban: Tv./, valamint a 198/2000./XI.29./ Korm. rend. /a továbbiakban: Korm. rend./ rendelkezik. A Tv. 10. §. /1/ bekezdés b) és c) pontjai értelmében a lajstrom nyilvánosan és közhitelesen tanúsítja az úszólétesítmény tulajdonosának személyazonosító adatait, valamint az úszólétesítményhez kapcsolódó jogokat. A Tv. 11. §. /1/ bekezdése értelmében a nyilvántartásba vételre kötelezett úszólétesítmény tulajdonjogának átruházásához az erre irányuló szerződésen vagy más jogcímen felül a tulajdonosváltásnak a lajstromban történő bejegyzése is szükséges.

A Korm. rend. 6. §. /1/ bekezdése akként rendelkezik, hogy ha valamely jogot a lajstromba bejegyeztek, senki sem hivatkozhat arra, hogy annak fennállásáról nem tudott. A Korm. rend. 6. §. /2/ bekezdése szerint pedig az ellenkező bizonyításáig a lajstromba bejegyzett jogról vélelmezni kell, hogy az fennáll, és az a lajstrom szerinti jogosultat illeti meg. A Korm. rend. 6. §. /5/ bekezdése

kiemeli, hogy a lajstromban feltüntetett adatokkal szemben a bizonyítás azt terheli, aki az adatok helyességét, valósággal egyezőségét vitatja.

A fenti rendelkezések alapján annak megítélésénél, hogy a perbeli 2006. november 3-i keltű adásvételi szerződés megkötésének időpontjában ki volt az ügylet tárgyát képező hajó tulajdonosa, a közhiteles lajstrom adatait kell figyelembe venni. A Nemzeti Közlekedési Hatóság Kiemelt Ügyek Igazgatóságának az elsőfokú bíróság megkeresésére adott tájékoztatása szerint 2002. szeptember 24. napjától 2008. január 29. napjáig a hajó tulajdonosai 50-50 %-os arányban az I. és II. rendű alperesek voltak. A felperes által hivatkozott 2003. március 13-i keltű nemzetközi hajólevél kishajóra megnevezésű okirat ennek ellenkezőjét nem bizonyítja, különös tekintettel arra a körülményre is, hogy egyébként maga ez az okirat feltünteti azt, hogy a kiállított okmány csak 2002. július 1. napjáig volt érvényes. A felperes így a Korm. rend. 6. §. /1/ bekezdése alapján nem hivatkozhat arra, hogy nem volt tudomása arról, hogy az I. rendű alperes nem kizárólagos tulajdonosa a perbeli hajónak, hanem az 1/2-1/2 részben az I. és II. rendű alperesek tulajdona. Megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy a felperes törvényes képviselőjének - aki egyben a követelés engedményezője is - személyes meghallgatása során tett előadásából kitűnik, hogy az I. rendű alperes a valós tényeknek megfelelően tájékoztatta arról, hogy a II. rendű alperessel közös tulajdonukban van a hajó.

Ugyanakkor a II. rendű alperes is alaptalanul hivatkozott a perben arra, hogy a 2002. november 13-i adásvételi szerződéssel megszerezte a hajó tulajdonjogát az I. rendű alperestől, ehhez ugyanis a Tv. 11. §. /1/ bekezdése szerint tulajdonszerzésének a lajstromba való bejegyzése is szükséges lett volna. Ez pedig a perbeli adásvételi szerződés megkötéséig nem történt meg.

Tekintettel arra, hogy az I. rendű alperes a szerződésben a hajó egész tulajdonjogának átruházását vállalta a felperessel szemben, és a hajó 1/2 arányú másik tulajdonosát, a II. rendű alperest a valós jogi helyzettel eltérően csupán mint elővásárlásra jogosultat tüntették fel, a II. rendű alperes pedig az ügyletkötéskor - de később sem - tett olyan kifejezett jognyilatkozatot, ami tulajdonátruházási szándékáról tanúskodott volna, a másodfokú bíróság elfogadhatónak tartotta azt az elsőfokú ítéleti következtetést, mely szerint a Ptk. 117. §. /1/ bekezdésére és 200. §. /2/ bekezdésére figyelemmel az adásvételi szerződés érvénytelen. Ebből következően a Ptk. 237. §. /1/ bekezdése szerint a szerződéskötést megelőző helyzetet kell visszaállítani. Ennek keretében a felperes elvileg igényelhetné a jogelődje által kifizetett vételárat az I. rendű alperestől, azonban maga a felperesi törvényes képviselő - aki egyben az engedményező is volt - adta elő azt, hogy a szerződésben feltüntetettől eltérően a 2.000.000 Ft teljes összegének kifizetésére nem a szerződésben feltüntetett időpontban került sor. Egyébként a felperesi tanúk sem tapasztaltak ekkor pénzmozgást. A Ptk. 237. §. /1/ bekezdése keretében ezért a felperes nem igényelheti sikerrel a 2.000.000 Ft megfizetését az I. rendű alperestől.

A felperes azt adta elő, hogy valójában jogelődje több részletben kölcsönöket adott az I. rendű alperes részére, és ennek elszámolása eredményeként került ez az összeg feltüntetésre a szerződésben. Az elsőfokú eljárásban tett tényállításaihoz képest a fellebbezési tárgyaláson annyiban módosította előadását, hogy a kölcsönök elszámolása mellett a 2.000.000 Ft-hoz hiányzó részt az ügyletkötés megbeszélései során adta át az I. rendű alperesnek. A felperesi nyilatkozat módosítása önmagában is aggályossá teszi állításait.

Tekintettel azonban arra, hogy az I. rendű alperes - ár a kölcsönök felvételének tényét nem tagadta - de azt állította, hogy azt rendezte vidéki ingatlana tulajdonjogának átruházásával, a felperesnek kellett bizonyítania a perben a Pp. 164. §. /1/ bekezdése alapján azt, hogy a vidéki ingatlan általa is elismert tulajdonjogának átruházását követően is a keresetében megjelölt összegű követelése van az I. rendű alperessel szemben. A bizonyítás általa szolgáltatott anyaga ezt aggálytalanul nem

támasztja alá. Utal arra a másodfokú bíróság, hogy a felperes 1.000.000 Ft összegű kölcsönt egy 2005. március 17-i szerződéssel kívánt igazolni, amely nem közte vagy jogelődje és az I. rendű alperes között, hanem a diósjenői **Kft. neve** Kft. és az I. rendű alperes között jött létre. Az egyéb csatolt okiratok szerinti kölcsönök összege a felperesi követelés összegét nem éri el, és nem is bizonyított, hogy a vidéki ingatlan tulajdonjogának megszerzését követően is fennmaradó követelések lennének. A felperes által indítványozott tanúbizonyítás szerint a kölcsönköveteléseket **Tanú** vezette, e tanú azonban az összegszerűsége konkrét előadást nem tett. A felperesi kereset ezért az I. rendű alperessel szemben ezen a jogcímen sem teljesíthető.

Minthogy az adásvételi szerződést az eljáró bíróságok érvénytelennek minősítették, a felperes szerződésszegésre alapított keresete a jogelődjével szerződő I. rendű alperessel szemben nem foghat helyt, a II. rendű alperes vonatkozásában pedig nem is állt fenn szerződéses jogviszony, így az értelemszerűen nem volt megszeghető.

A felperes keresetének jogcímeiként a Ptk. 361. §. /1/ bekezdését is megjelölte. Tekintettel a jogalap nélküli gazdagodás szabályainak szubszidiárius jellegére a felperes és az I. rendű alperes viszonylatában - a szerződéses jogviszonyra figyelemmel - ez nem alkalmazható. A II. rendű alperes esetében pedig - aki nem állt szerződéses jogviszonyban a felperessel, illetőleg jogelődjével - nem állapítható meg, hogy kifejezetten a felperes vagy jogelődje rovására gazdagodott volna.

Mindezek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. §. /2/ bekezdésének alkalmazásával helybenhagyta.

Eredménytelen fellebbezésére tekintettel a felperes - figyelemmel a Pp. 239. §-ára - a Pp. 78. §. /1/ bekezdése szerint nem igényelheti perköltségei megtérítését az alperesektől és köteles lett volna megfizetni az alperesek másodfokú perköltségét. Az I. rendű alperest a perben pártfogó ügyvéd képviselte.

A másodfokú bíróság a Pp. 87. §. /2/ bekezdésének megfelelően a díj megállapítása nélkül azt állapította meg, hogy a pártfogó ügyvédi díj viselésére a felperes köteles. Az I. rendű alperesnek egyéb költsége nem volt, és a II. rendű alperesnek sem volt igazolt költsége, így erről nem kellett rendelkezni.

A felperes illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt fellebbezési illeték viseléséről a másodfokú bíróság - figyelemmel az 1990. évi XCIII. tv. 74. §. /3/ bekezdése - a 6/1986./VI.26./ IM. rend. 13. §. /2/ bekezdése alapján határozott.

B u d a p e s t, 2011. január 18.

Dr. Csepinszky Andrea s.k.
a tanács elnöke

Dr. Klicsuné dr. Sólyom Livia s.k.
előadó bíró

Dr. Juhász Krisztina s.k.
bíró

A kiadmány hitelül: